

Katedra divadelní vědy

Posudek oponenta na bakalářskou práci Johany Černé *Ibsen v režijním pojetí Jana Mikuláška*

Bakalářská práce Johany Černé se věnuje analýze dvou ostravských inscenací her H. Ibsena (Heda Gablerová, Divoká kachna) v režijním pojetí současného režiséra mladší střední generace Jana Mikuláška.

Jasně vymezené téma práce i samotné inteligentní rozvržení její struktury jasně prokazují autorčinu schopnost pečlivě a přitom s jistým nadhledem přistoupit ke zvolenému tématu a proniknout do něj. Ve své práci vychází jak z vlastního zhlédnutí inscenací, tak z dostupných komentářů, analýz a recenzí k oběma inscenacím. Nutno poznamenat, že v jejím výběru textu není opominut žádný zásadnější text, který se tématu věnuje.

Po obecném a stručném (ale přesto podnětně informativním) úvodu o osobnosti režiséra Mikuláška a o jeho spolupráci se scénografem Markem Cpinem se autorka ve dvou stěžejních kapitolách věnuje analýzám obou zvolených inscenací. Poznatky svého zkoumání a analýz pak autorka samostatně (a bez zbytečného opakování již dříve vyřčeného) shrnuje v závěrečné kapitole, kterou považuji za podnětnou součást práce.

Bakalářská práce Johany Černé je velmi dobrým příspěvkem k analýzám současné české inscenační tvorby, velmi dobře mapuje ohlasy obou inscenací a zároveň k nim přidává své postřehy a komentáře. Její osobní přístup k Mikuláškově tvorbě je sice více než vstřícný, ale v samotném textu se jí daří nahlédnout zkoumaný materiál i kritickými očima a s odstupem, což je velmi chvályhodné. (Snad by místy bylo možné považovat o vhodnosti užívání adjektivních spojení jako „fascinující režijní postup“ (s. 23) apod., ale to jsou jen skutečně marginální poznámky.)

Katedra divadelní vědy

Po formální stránce by možná bylo dobré pouvažovat o rozčlenění analytických kapitol o obou inscenacích a tím čtenáři zpřehlednit jejich čtení – možná by tím také byly zřetelnější některé autorčiny metodologické přístupy k analýzám a odhalily by, do jaké míry a jak do hloubky se u té či oné inscenace věnovala jednotlivým složkám inscenace.

Práce je napsána velmi kultivovaným jazykem, s minimálním množstvím překlepů a chyb. Vytknout by bylo možno především (a možná i výlučně) několik překlepů a záměn ve jménech citovaných autorů a autorek (viz v seznamu literatury chybně uvedená I. Mikulková a několikrát variované křestní jméno recenzenta Žáčka, které kolísá mezi Ivanem, Ivem a Janem). Z charakteru poznámek však zjevně vysvítá, že se jedná o práci, která svým zpracováním více než dostatečně splňuje nároky kladené na bakalářskou práci, doporučuji ji k obhajobě a navrhuji jednoznačné hodnocení: výborně.

V Praze 18. srpna 2011

Mgr. Petr Christov, Ph.D.